

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 5. Gignit ne, aut genita est diuina essentia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Caput 5.

*gignit'ne, aut genita est diuina
essentia?*

Essentia in diuinis nec generat, *Aug. lib.*
nec generatur. Hinc neganda *5. c. 6. de*
sunt ille, Pater genuit diuinam *Trinit.*
essentiam: diuina essentia genuit fili-
um: diuina essentia genuit diuinam
essentiam. Alioquin vel essentia non
esset essentia: vel idem generaret seip-
sum, vel haberet esse, per id quod ab
eo genitum esset: quæ omnia sunt in-
conuenientia. Vnde & à simili Augu-
stinus probat, quod pater non est sa-
piens, sapientia genita, cum idem sit
ei sapere & esse.

Licet autem filius sit diuina essen-
tia, non tamen per hoc pater genuit
essentiam, sed genuit hoc quod ipse,
id est, genuit filium, qui est idem es-
sentialiter cum eo. *Lib. 7. de*
Trin. c. 10
Matt. 22.
1. Ioan. 5.
Hilar. lib
12. de Tri,

Quod autem autores dicunt essen-
tiam filij, esse de essentia patris: intel-
legendum est, filius qui est essentia,
est de patre, qui est eadem essentia.
Quod autem autoritates quædam di-
cunt patrem genuisse filium, de sua
substantia & non de nihilo, intelli-
gendum est. id est, genuit filium, qui

A + est

LOCORVM COMMVNIVM
est eiusdem naturæ cum eo.

Caput 6.

Voluntate an necessitate genuit
pater filium?

*Ephes. 5.
Eccle. 1.*

Pater in diuinis filium genuit,
non necessitate, cum in Deum
nulla cadat coactio: nec voluntate,
cū in eum nulla cadat mutatio.

*Aug. li. 5.
ca. 20. de
Trin.*

Quamuis autem in Deo idem sint
realiter natura & voluntas: quia ta-
men ratione seu connotatu differūt,
nihil obstat aliquid posse conuenire
naturæ, quod non conuenit volunta-
ti. Hinc nec inconueniens est dicere fi-
lium esse natura filium, non volunta-
te. Et est simile de voluntate Dei &
eius scientia, quæ se ad plura exten-
dit, quàm voluntas.

*August.
con. Ma-
ximi.*

Dicitur tamē Deus volens genuit-
se filium, sicut & sapiens & potens ip-
sum genuit, sed non voluntate præ-
cedente, vel accedēte, quasi prius vo-
luerit, & postea genuerit, vel contra:
vt hæretici oppugnabant.

Caput 7.

Potuit'ne Pater, uel uoluit gige-
nere filium?

Ad

A
uē respō

Nec e
quid po
possit, a
velle ge
aliquid
nec vul
impotes
tia cū p
tatem s
velle na
dem po
tia, qua
& in vt
tura.

In fi
randi,
intellig
turam.
genera

Est' n

S
ro
li